

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.838 van 9 maart 2001
in de zaken A. 53.365/X-9617
A. 65.040/X-9616
A. 66.461/X-9615.**

I. In zake : 1. Carolus COOLS,
2. Emma NIJS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de stad HERENTALS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. DE LAT,
kantoor houdende te 2200 HERENTALS,
Capucienenstraat 40.

tussenkommende partij :

Bruno VAN DE WATER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
A. VAN der GRAESEN, C. COOMANS, M. BOES
en W. MERTENS,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

II. In zake : 1. Carolus COOLS,
2. Emma NIJS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de bestendige deputatie van de provin-
cieraad van ANTWERPEN.

tussenkommende partij :

Bruno VAN DE WATER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
A. VAN der GRAESEN, C. COOMANS, M. BOES
en W. MERTENS,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

III. In zake : 1. Carolus COOLS,
2. Emma NIJS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de stad HERENTALS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. DE LAT,
kantoor houdende te 2200 HERENTALS,
Capucienenstraat 40.

tussenkomen de partij :

Bruno VAN DE WATER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
A. VAN der GRAESEN, C. COOMANS, M. BOES
en W. MERTENS,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Carolus COOLS en Emma NIJS op 20 augustus 1993 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 28 juni 1993 van de gemeenteraad van de stad Herentals houdende verwerping van hun bezwaarschrift en goedkeuring van het tracé van de nieuwe wegen vermeld in de verkavelingsaanvraag ingediend namens J. DE BEUCKELAER & Co voor gronden gelegen te Herentals, uitmonden op de Poederlesesteenweg (A. 53.365);

Gezien het verzoekschrift dat Carolus COOLS en Emma NIJS op 7 augustus 1995 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 30 maart 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij de voormelde verkavelingsaanvraag wordt ingewilligd en de verkavelingsvergunning wordt verleend aan de erven VAN DE WATER (A. 65.040);

Gezien het verzoekschrift dat Carolus COOLS en Emma NIJS op 20 november 1995 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 29 augustus 1995 van de gemeenteraad van de stad Herentals om een overeenkomst af te sluiten met Bruno VAN DE WATER met betrekking tot de aanleg, de uitrusting en de overdracht van de wegenis van de voormelde verkavelingsvergunning (A. 66.461);

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 12 januari 1994 ingediend door Bruno VAN DE WATER in de zaak A. 53.365;

Gelet op de beschikking van 24 januari 1994 die de tussenkomst van Bruno VAN DE WATER toelaat in de zaak A. 53.365;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 14 februari 1996 ingediend door Bruno VAN DE WATER in de zaak A. 65.040;

Gelet op de beschikking van 6 maart 1996 die de tussenkomst van Bruno VAN DE WATER toelaat in de zaak A. 65.040;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 26 juni 1996 ingediend door Bruno VAN DE WATER in de zaak A. 66.461;

Gelet op de beschikking van 2 juli 1996 die de tussenkomst van Bruno VAN DE WATER toelaat in de zaak A. 66.461;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de drie zaken;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-wnd. afdelingshoofd F. DE BUEL in de drie zaken;

Gelet op de beschikkingen van 3 juli 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verwerende partijen in de drie zaken;

Gelet op de beschikkingen van 5 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 maart 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DENYS die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat Th. EYSKENS die, loco Advocaat J. DE LAT verschijnt voor de stad Herentals, en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-Afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekers een grond gelegen te Herentals, nabij de Poederlesesteenweg, gekadaastreerd Sectie A, nr. 252 f 3 hebben aangekocht bij notariële akte van 25 januari 1984; dat krachtens de oorspronkelijke titel van 25 juni 1949 een erfdiensbaaheid van wegenis die uitmondt naar de Poederlesesteenweg conven-

tioneel op hun grond werd gevestigd ten voordele van achtergelegen eigendommen in de volgende bewoordingen :

"Servitude van wegenis ten voordele van de aanpalende eigendom van verkoper.

Zoals op gevoegd plan aangeduid zal er op de scheilinie der twee bij deze verkochte eigendommen ene weg blijven liggen ter breedte van negen meters, te nemen half en half op elk der eigendommen, welke ten eeuwige dage zal dienen tot uitweg naar de steenweg voor de aanpalende goederen van verkoper of zijne rechtverkrijgenden. (...). De bij deze verkochte eigendom zal aldus wegenis hebben over de hiervoor omschreven wegenis ter breedte van negen meters om uit te wegen naar de Poederlese steenweg en zelfde wegenis moeten verlenen aan de achtergelegen eigendommen";

dat de wegenis werd gevestigd op een 9 meter brede strook, genomen voor 4,5 meter over hun eigendom en over een zelfde breedte op de naastliggende eigendom, toebehorende aan VAN DE WATER of thans DE BEUCKELAAR J. en C°; dat door de stad Herentals een asfaltlaag werd aangebracht op die wegenis naar achtergelegen eigendommen toe, waarvoor destijds bouwvergunningen werden verleend; dat de stad Herentals aan verzoekers op 22 februari 1993 een ongunstig stedenbouwkundig attest nr. 2 heeft uitgereikt omdat de eigendom niet paalt aan een voldoende uitgeruste openbare weg en derhalve niet in aanmerking komt voor woningbouw;

Overwegende dat J. DE BEUCKELAAR en C°, eigenaar van achtergelegen gronden, alsmede van de naastliggende grond waarop de andere helft van de negen meter brede conventionele erfdienstbaarheid gevestigd is, een verkavelingsaanvraag heeft ingediend, waarbij hij een tracé van een nieuw te ontwerpen wegenis voorstelt, volledig te plaatsen op zijn eigendom en over de ganse lengte afgescheiden van de eigendom van verzoekers door een strook van één meter; dat verzoekers tijdens het openbaar onderzoek dat werd gehouden overeenkomstig artikel 57bis, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de

stedenbouw, bezwaar hebben ingediend tegen het aldus opgevatte tracé omdat de bestaande wegenis als voldoende uitgeruste openbare weg beschouwd dient te worden, en door de gemeentelijke overheid in het verleden steeds beschouwd geworden is, omdat, aangezien er reeds een bestaande openbare weg bestaat, geen nieuwe openbare weg dient aangelegd met een private tussenruimte van 1 meter, eigendom blijvende van de verkavelaar, omdat het goedkeuren van de verkavelingsaanvraag, zoals zij wordt voorgesteld, een toegang zou verlenen tot volgende verkavelingen van gronden welke niet palen aan de huidige bestaande openbare weg, omdat het gehele verkavelingsplan zo is opgemaakt dat de verkavelaar steeds de macht blijft hebben andere eigenaars onder druk te zetten; dat de gemeenteraad van de stad Herentals bij het eerste bestreden besluit van 28 juni 1993 het bezwaar van verzoekers heeft verworpen en het tracé heeft goedgekeurd omdat "de wegenis terzake (aansluitende op de Poederlesesteenweg) een private wegenis (is) weliswaar met openbaar karakter(,) Dhr. COOLS-NIJS het perceel 252 f3 (heeft) verworven als zijnde lot 3 van een verkaveling waarvoor vergunning werd verleend dd. 28.12.1981 (stedenbouw 044/190 dd. 11.12.1981) (en) lot 3 niet in aanmerking (kwam) voor bebouwing omdat het gelegen was aan een servitude wegenis en niet aan een voldoende uitgeruste openbare weg (en) het de laatste jaren een gangbare techniek (is) dat de verkavelaar buiten de rooilijn een bepaalde strook grond in eigen bezit houdt wanneer de aanpalende eigenaar(s) niet wenst bij te dragen in de aanleg van de weg en de bijhorende nutsvoorzieningen (,dat het logisch is) dat de verkavelaar een zekere macht tracht te behouden over eigenaars van aanpalende gronden, niet begrepen in de verkaveling, gelet op de kosten die aan het uitrusten van een verkaveling verbonden zijn"; dat op 30 maart 1995 bij het tweede bestreden besluit de verkavelingsvergunning werd verleend; dat op 29 september 1995 het derde bestreden

besluit met betrekking tot de aanleg, de uitrusting en de overdracht van de wegenis werd genomen;

Overwegende dat verzoekers van hun kant op 17 september 1993 een aanvraag tot verkaveling hebben ingediend, waarover de gemachtigde ambtenaar op 10 februari 1994 een ongunstig advies heeft uitgebracht, onder meer op grond van de overwegingen dat de urbanisatie van het achterliggend woongebied door meerdere aanvragen tot verkaveling zal resulteren in een vijftigtal bijkomende woningen en dat de bestaande servitude voor deze ontwikkeling onvoldoende is en dient uitgewerkt te worden tot een volwaardige straat, zodat de procedure van artikel 57bis betreffende de aanleg van nieuwe en te verbreden straten derhalve vereist is; dat hun verkavelingsaanvraag in beroep werd verworpen bij besluit van 25 juli 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening; dat verzoekers deze beslissing hebben bestreden onder A. 71.796.

Overwegende dat er grond is om de zaken te voegen;

Overwegende dat in de zaak A. 53.365 de verwerende partij opwerpt dat "er geen beslissing van de gemeenteraad gekend (is) van 21 juni 1993 in huidig dossier (en dat) een beslissing wel (werd) genomen op 28 juni 1993 (en) deze beslissing niet (werd) aangevochten zodat het huidige annulatieverzoek onontvankelijk is";

Overwegende dat verzoekers hierop antwoorden dat het voor eensluidend verklaard uittreksel uit de notulen van de gemeenteraad van 21 juni 1993, ondertekend door de burgemeester en de gemeentesecretaris, vermeldt dat de bestreden beslissing tijdens de gemeenteraad van 21 juni 1993 werd genomen;

Overwegende dat de bestreden beslissing werd genomen op 28 juni 1993 en niet op 21 juni 1993 zoals het afschrift dat aan verzoekers werd ter kennis gebracht verkeerdelijk vermeldt; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat in de zaak A. 65.040 de verwerende partij opwerpt dat het beroep tot nietigverklaring, verstuurd bij aangetekend schrijven van 7 augustus 1995, niet binnen de voorgeschreven termijn van zestig dagen is ingediend aangezien verzoekers met een aangetekende brief van 7 juni 1995 aan het provinciebestuur om copie van het bestreden besluit hebben gevraagd en daaruit blijkt dat verzoekers op die dag alleszins kennis hadden van het bestreden besluit;

Overwegende dat de bestreden beslissing van 30 maart 1995 op 22 mei 1995 ter kennis werd gebracht aan het stadsbestuur van Herentals en aan de aanvrager; dat ongeveer 14 dagen later, namelijk op 7 juni 1995, de raadsman van verzoekers aan de verwerende partij heeft laten weten te hebben "vernomen dat enige tijd geleden de Deputatie aan de firma VAN DE WATER een verkavelingsvergunning heeft verleend" en haar heeft verzocht hem "een copie van deze beslissing te laten geworden"; dat uit deze brief enkel blijkt dat wordt geïnformeerd naar het bestaan van een besluit; dat voor het overige geen voldoende en aannemelijke gegevens worden bijgebracht waaruit moet blijken dat verzoekers meer dan zestig dagen vóór het indienen van hun beroep kennis hadden van de bestreden beslissing;

Overwegende dat verzoekers met hun eigendom palen aan de bestreden verkaveling; dat zij daarom alleen reeds van het rechtens vereiste belang doen blijken; dat de exceptie die de tussenkommende partij in dat verband opwerpt in de zaak A. 65.040 niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat in de zaak A. 53.365 verzoekers in een tweede middel aanvoeren wat volgt :

"Tweede middel, genomen uit schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur van de redelijkheid en de voorzichtigheid en uit schending van de goede ruimtelijke ordening,

doordat, de bestreden beslissing een tracé goedkeurt waardoor de nieuw te ontwerpen weg langs de eigendom van beroepers voorbijgaat met een tussenruimte van één meter,

terwijl, het inlassen van een tussenruimte van één meter kennelijk onredelijk is, getuigt van grote onzorgvuldigheid en onvoorzichtigheid, nu dit voor-nemen enkel en alleen bedoeld is om beroepers te verhinderen een rechtsgeldige bouwvergunning te bekomen onder het voorwendsel dat hun eigendom dan niet aan een uitgeruste weg paalt,

en terwijl, het voorziene tracé kennelijk strijdig is met de goede plaatselijke ordening,

zodat, de bestreden beslissing, door een tracé goed te keuren waarbij een tussenruimte wordt gecreëerd tussen de geplande wegenis en de eigendom van beroepers, de in het middel aangevoerde beginselen schendt";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"(...)

De verkavelaar blijkt niet tot een akkoord gekomen te zijn met beroepers, die niet blijken te willen bijdragen in de kosten van de aan te leggen weg. De verkavelaar kan derhalve een ontwerp voorleggen waarbij hij een strook van 1 meter in eigendom laat liggen. Over de conventionele wegenis, waarvan beroepers gewag maken, bestaat geen discussie : zij wordt overigens ongemoeid gelaten. De wijze waarop de verkavelaar zijn wegtracé voorstelt is niet onredelijk en evenmin ongebruikelijk wanneer één van de eigenaars weigert bij te dragen in de kosten. De beroepers hebben het enkel aan zichzelf te wijten wanneer zij niet wensen bij te dragen tot de kosten

van de uitrusting van de voorziene weg : enerzijds wenssen zij wel dat deze weg er komt, doch anderzijds wenssen zij er niets voor te betalen.

Verwerende partij kon terecht oordelen dat de voorgestelde wegenis beantwoordt aan een goede plaatselijke ruimtelijke ordening. Beroepers hebben het enkel aan zichzelf te wijten wanneer zij weigeren deel te nemen aan een aanvraag tot verkaveling";

Overwegende dat de tussenkomenende partij o.m. aanvoert wat volgt :

"(...)

Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, is het integendeel veeleer getuigend van een juist inzicht in de goede ruimtelijke ordening om een weg die anders een recht tracé zou vertonen over een lengte van nagenoeg 130 meter, van een afbuiging te voorzien zodat er verkeerstechnisch een betere oplossing wordt bekomen.

Afgezien daarvan kan worden vastgesteld dat de gemeenteraad over een zeer ruime marge van discretionaire bevoegdheid beschikt bij het vaststellen van het tracé van de wegen.

Het blijkt ook geenszins dat als principe daarbij de goede ruimtelijke ordening in acht moet worden genomen, daar de bevoegdheid van de gemeenteraad om het tracé van de wegen goed te keuren, weliswaar opgenomen is in de wet op de Stedenbouw, maar een veel bredere basis heeft en dus geenszins beperkt kan worden door de bepalingen die in de Stedenbouwwet voorkomen.

Zelfs aldus bekeken kan niet gezegd worden dat de beslissing van de gemeenteraad in strijd zou zijn met de goede ruimtelijke ordening en blijk zou geven van onzorgvuldigheid en onvoorzichtigheid, waar het op zich perfect legitiem is van de aanpalende eigenaars te verwachten dat zij op billijke wijze zouden bijdragen in de kosten die het aanleggen van de wegen met zich meebrengt.

(...)"

Overwegende dat verzoekers repliceren dat de zaken verkeerd worden voorgesteld, dat zij niet erop aansturen dat ter hoogte van hun eigendom een nieuwe wegenis wordt aangelegd waarin zij niet moeten bijdragen, dat integendeel de aanleg van een nieuwe wegenis nutteloos is "omdat het duidelijk is dat de weg zoals deze nu bestaat (geasfalteerd door de gemeente)

reeds voldoende is uitgerust"; dat verzoekers daaraan toevoegen :

"Het getuigt daarom dan ook van manifeste onredelijkheid vanwege de tegenpartij om heden ten dage een nieuw wegentracé goed te keuren, dat afwijkt van het bestaande tracé dat door haarzelf werd geasfalteerd, nu de tegenpartij de bestaande weg steeds als voldoende uitgerust heeft gebouwd (lees : beschouwd), en het resultaat van de aanleg van deze nieuwe wegenis ter hoogte van de eigendom van beroepers de facto zal zijn dat de aan te leggen nutsvoorzieningen zullen komen te liggen in het midden van de weg die ter hoogte van de eigendom van beroepers een verbreding zal kennen.

(...)

Wanneer er wordt van uitgegaan dat de erfdienstbaarheid in hoofde van beroepers blijft bestaan, en de bestaande asfaltlaag dus niet zal worden verwijderd, zal door de aanleg van de nieuwe wegenis ter hoogte van het erf van beroepers enkel een verbreding van de weg ontstaan, hetgeen verkeerstechnisch enkel het omgekeerde effect zal ressorteren dan het effect dat wordt beoogd met de zagezegde afbuiging van de weg, die snelheidsafremmend zou moeten werken.

De argumentatie dat de nieuwe wegenis deels om verkeerstechnische redenen zou zijn goedgekeurd is dus niet meer dan een drogreden die bovendien onzinnig blijkt te zijn, en die enkel dient om de ware bedoeling van het nieuwe tracé te verhelen, namelijk het belemmeren van beroepers bij het bekomen van een verkavelingsvergunning aan de weg zoals deze nu is ingericht.

Het is dus overduidelijk dat het nieuwe tracé, dat er zoals reeds gezegd enkel voor zal zorgen dat de nieuwe weg ter hoogte van de eigendom van beroepers de facto een verbreding zal kennen en dat de nutsvoorzieningen zich onder de weg in plaats van aan de rand ervan zullen bevinden, een schoolvoorbeeld vormt van erbarmelijke, ja zelfs schadelijke ruimtelijke ordening.

(...)"

Overwegende dat in de laatste memorie de tussenkomende partij erop wijst dat de zaak van de wegen behoort tot de "gemeentelijke soevereniteit" en de gemeenteraad "niet zelf het initiatief neemt om het tracé vast te stellen maar zich uit moet spreken over een tracé dat door de verkavelaar wordt voorgelegd (,dat) wat ook de redenen mogen zijn die de verkavelaar

ertoe gebracht heeft dat bepaalde tracé voor te stellen, de gemeenteraad zich erover uit(sprekt) of dat tracé aanvaardbaar is of niet aanvaardbaar is (,dat) het aan andere overheden (niet toekomt) en derhalve ook niet aan de rechter, om zich in de plaats te stellen van de gemeenteraad (,dat) voor geval toch bevonden zou worden dat het middel gegrond is de nietigverklaring kan beperkt worden tot dat deel van de wegenis dat langs de eigendom van de verzoekende partijen ligt (,en) er geen reden (is) om het besluit van de gemeenteraad, wat het overige gedeelte van het tracé betreft, te vernietigen";

Overwegende dat artikel 57bis, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, dat van toepassing was op de datum van het bestreden besluit bepaalt :

"§ 1. Indien een verkavelingsaanvraag de aanleg van nieuwe verkeerswegen, de tracé-wijziging, verbreding of opheffing van bestaande gemeentelijke verkeerswegen omvat en het college van burgemeester en schepenen bevindt dat de vergunning zijnentwege kan worden verleend, gelden voor de behandeling van de aanvraag de volgende bijkomende formaliteiten :

1. het college van burgemeester en schepenen onderwerpt de aanvraag aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Koning bepaalt de wijze waarop dit onderzoek plaatsheeft;
2. de gemeenteraad neemt een besluit over de zaak van de wegen alvorens het college van burgemeester en schepenen over de vergunningsaanvraag beslist. Dat raadsbesluit is niet onderworpen aan de bepalingen van artikel 76, 7°, der gemeentewet";

dat artikel 58, eerste lid, van dezelfde wet toen bepaalde :

"Het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad, alsmede de gemachtigde ambtenaar, in gevallen als bedoeld in de artikelen 45 en 48, kunnen aan de afgifte van de vergunning de lasten verbinden die zij aan de aanvragers menen te moeten opleggen, met name de uitvoering, op zijn kosten, van alle werken tot uitrusting van de aan te leggen straten en de reservering van grond voor groene ruimten, openbare gebouwen en openbare nutsvoorzieningen";

dat artikel 1 van dezelfde wet bepaalde :

"De ruimtelijke ordening van het land, de streken, gewesten en gemeenten wordt vastgesteld in plannen. Die ordening wordt ontworpen zowel uit economisch, sociaal en esthetisch oogpunt als met het doel 's lands natuurschoon ongeschonden te bewaren";

Overwegende dat uit de samenlezing van de aangehaalde bepalingen volgt dat de zaak van de wegen een gemeentelijke aangelegenheid is die is opgedragen aan de gemeenteraad en dat de gemeenteraad die opdracht vervult zonder de goedkeuring van de toezichthoudende overheid; dat uit de aangehaalde bepalingen tevens volgt dat elke beslissing van de gemeenteraad terzake moet beantwoorden aan de goede ruimtelijke ordening; dat voorts deze beslissing, zoals elke andere administratieve beslissing, valt onder de wettigheidscontrole van de Raad van State;

Overwegende dat het tracé van de wegenis dat de gemeenteraad heeft goedgekeurd ter hoogte van het eigendom van verzoekers niet loopt over of langs de perceelsgrenzen, maar volledig binnen de verkaveling is gelegen met het dubbele gevolg dat de nieuwe weg niet alleen van verzoekers' grond is afgescheiden door een strook van 1 meter breed maar zelf paalt aan een reeds bestaande geasfalteerde weg, weliswaar ontstaan uit een conventionele erfdienstbaarheid, maar door de gemeenteraad met zoveel woorden aangemerkt als "een private wegenis weliswaar met openbaar karakter"; dat m.a.w. op de betrokken plaats er zich twee aan elkaar palende en voor het publiek toegankelijke wegen bevinden;

Overwegende dat de verantwoording die de bestreden beslissing geeft voor deze kennelijk onredelijke toestand luidt als volgt :

"- het is de laatste jaren een gangbare techniek dat de verkavelaar buiten de rooilijn een bepaalde strook grond in eigen bezit houdt wanneer de aanpalende eigenaar(s) niet wenst bij te dragen in de aanleg van de weg en de bijhorende nutsvoorzieningen.

... dat de verkavelaar een zekere macht tracht te behouden over eigenaars van aanpalende gronden, niet begrepen in de verkaveling, is logisch gelet op de kosten die aan het uitrusten van een verkaveling verbonden zijn";

Overwegende dat de aangegeven motieven enkel betrekking hebben op de financiële belangen van de verkavelaar en de betrokken aangelanden; dat zij geen uitstaans hebben met een uit oogpunt van een goede ruimtelijke ordening doordacht gemeentelijk wegennet; dat zij de bestreden beslissing niet wettig verantwoorden; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat op de vraag van de tussenkommende partij om het goedgekeurde tracé gedeeltelijk te vernietigen, met name enkel ter hoogte van het perceel van verzoekers, niet kan worden ingegaan omdat het tracé dat een verkaveling van 25 loten bedient één geheel vormt en derhalve niet kan worden onderbroken;

Overwegende dat de vernietiging van de eerste bestreden beslissing meebrengt dat de tweede en ook de derde bestreden beslissing moeten worden vernietigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 53.365/X-9617, A. 65.040/X-9616 en A. 66.461/X-9615 worden gevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd worden :

1. de beslissing van 28 juni 1993 van de gemeenteraad van de stad Herentals houdende verwerping van het bezwaarschrift ingediend door Carolus COOLS en Emma NIJS en goedkeuring van het tracé van de nieuwe wegen vermeld in de verkavelingsaanvraag ingediend namens J. DE BEUCKELAER & Co voor gronden gelegen te Herentals, aan de Poederleeseweg;
2. de beslissing van 30 maart 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij de voormelde verkavelingsaanvraag wordt ingewilligd en de verkavelingsvergunning wordt verleend aan de erven VAN DE WATER;
3. de beslissing van 29 augustus 1995 van de gemeenteraad van de stad Herentals om een overeenkomst af te sluiten met Bruno VAN DE WATER met betrekking tot de aanleg, de uitrusting en de overdracht van de wegenis van de voormelde verkavelingsvergunning.

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op vierentwintigduizend frank, komen ten laste van de stad Herentals ten belope van twee derde, en ten laste van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen ten belope van een derde.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op negenduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen maart tweeduizendeen, door de
Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.